

[Niels Hølvæg Petersen.]

ind med restriktive økonomiske foranstaltninger. Jeg hører gerne en kommentar enten fra statsministeren, som jeg spurgte direkte, eller fra økonomi- og budgetministeren om dette spørgsmål, som jo unægtelig må siges at have en betydelig interesse.

Der er ydermere det at bemærke med hensyn til skatteproblemet, at vi bør ikke være blinde for — og har jo heller ikke kunnet være det i dette forår — at skattepolitikken er det meget vanskeligt at belaste hårdere, end vi allerede har gjort det. Vi ved, at skattetrykket nu rammer så hårdt og så langt ned på almindelige, jævne indkomster, at det er meget vanskeligt, for ikke at sige umuligt — i hvert fald umuligt uden uheldige virkninger — at belaste vort skattesystem stærkere. Derfor tvinges vi til at benytte andre instrumenter i den økonomiske politik, og det er på den baggrund, jeg har spurgt: hvorledes tænker regeringen sig at tage toppen af det pres, der bliver på vores økonomi senere på året?

Hr. Orla Møller havde oplevet mange positive ting, havde haft mange gode oplevelser med økonomisk demokrati i sin omgangskreds, og da den jo for en stor del har været den socialdemokratiske folketingsgruppe, så kan det vel ikke undre. Men selv uden for den vil jeg da være overbevist om, at hvor hr. Orla Møller, som er stærk i troen og veltalende, som vi ved, færdes, dér skal der nok være oplevet positive ting. Jeg har ikke været ude for de samme oplevelser — måske af noget tilsvarende grunde — men jeg må pege på, at de opinionsundersøgelser, vi har, ret entydigt viser, at der ikke er nogen positiv opbakning bag regeringsforslaget.

Hr. Orla Møller sagde pæne ting om vort forslag, som jeg egentlig ikke vil kalde et forslag, men en skitse, som indeholder nogle grundideer, som der skal arbejdes videre med. Jeg må gentage det råd til regeringen, som var indeholdt i mit første indlæg, at man bør meget alvorligt tage op til overvejelse, om det nu er klogt at genfremsætte forslaget. Jeg forstod på hr. Orla Møller, at man var meget interesseret i at forhandle med andre, og at det derfor til syvende og sidst måske slet ikke endte med, at man ville fastholde sit eget forslag, for der var jo positive ting i andre forslag. Ja men hvis det nu er sådan, at det er en holdning, der

gælder for hr. Orla Møller og for regeringen i det hele taget, hvorfor tager man så ikke konsekvensen af det på forhånd? Så tror jeg, man ville få et bedre forhandlingsforløb end ved en uændret fremsættelse.

Jeg takker også for hr. Orla Møllers bemærkninger om, at der var fornuftige ting i vort boligforslag, at det var et fornuftigt boligforslag. Det mener jeg også det var, Det var et boligforslag, som havde mere sigte, som havde sat sig et mål, og som der derfor var, skal vi sige noget mere mening i end det forholdsvis tilfældige, som er flikket sammen i samarbejde med SF. Men jeg vil pege på, at i det, vi har præsenteret, har været indeholdt just de samme krav, som man fra regeringens side nu siger at man var så overrasket over at få præsenteret. Disse krav, som man har fået præsenteret i forhandlingerne, var indeholdt fra starten i de radikale forslag på boligområdet, og derfor forekommer overraskelsen over disse krav opdukken mig ærlig talt noget besynderlig.

Kun en enkelt bemærkning til slut til statsministeren. Jeg beklager, at statsministeren ikke gik mere positivt ind i hele den idé, der ligger i en reformpause i det kommende folketingsår. Jeg tror, det ville være til stor gavn for det politiske arbejde, hvis vi i den kommende samling kunne gøre det, som jeg fremhævede i mit første indlæg, fik tid til at forbyde os i meget af det, vi har lavet, og ikke skulle bruge det meste af tiden til at diskutere nye, store tiltag.

Morten Lange: Jeg har ikke mange bemærkninger at gøre til statsministerens tale, som jeg af høflighed skal tage først. Jeg konstaterede, at statsministeren opretholdt sine høflige inklinationer til højre, men jeg forstod også, at han havde lært af erfaringen, at det fik han altså ikke meget for, og at han til gengæld tog til takke med, hvad der kunne skabes af støtte fra socialistisk folkeparti, og jeg vil give statsministeren den trøst, at det gør det nok nemmere at få en linje i dansk politik, der, som det blev defineret, ligger til venstre for midten.

Det gælder også for budgetministerens tale, at det var en saglig behandling af vores økonomiske forhold, måske ikke med de væsentlige nydannelser, som vi trænger til, men jeg skal ikke ved denne lejlighed gå ind i en polemik med budgetministeren om,